

τοι λησμονούσιν ὅτι γενόμενος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην ἐξ ὑπηρετοῦ κόμης καὶ μεγιστάν τῆς Ἰσπανίας, ἔπρεπε νὰ ὑποκριθῆ βαναυσότητά τινα *parvenu*, ἵνα μείνῃ πιστὸς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δράματος. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπέτυχε πληρέστατα κατὰ τοῦτο ὅτε μάλιστα κατὰ τὴν τρίτην πράξιν ἐνεφανίσθη καμαρωμένος μετὰ παρασήμου εἰς τὸν λαϊκὸν, ἢ ὑπόκρισις ἦτο τόσῳ ἐντελής, ὥστε ἐνομίσαμεν ὅτι βλέπομεν τὸν ἀξιότιμον κ. Τσιγκρὸν ἐν τῷ βασιλικῷ χορῷ.

* *

Νέα καὶ πάλιν ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ροσεφόρ*» κρίνοντες ὁμῶς αὐτὴν ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕφους τῆς νομίζομεν ὅτι ἀντὶ *rochefort* ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ὀνομασθῆ *roquefort*.

* *

Ἀφοῦ ὁμολογήσωμεν, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὡς μεμφίμοιροι, ὅτι ὑπὸ ἀκουστικὴν ἔποψιν ὁ φαληρικὸς θιάσος εἶναι ὑποφερτὸς, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὑπὸ καλλιμορφικὴν αἰ τεχνίτιδες αὐτοῦ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν χρυσόμαλλον κυρίαν Ῥωσσέτη ἢ τὴν χαριστάτην Βράνδην. Αἰτία τῆς τοιαύτης διαφορᾶς εἶναι ὡς ἠκούσαμεν, ὅτι αἱ κυρίαι σύζυγοι δύο τῶν σπουδαιοτέρων μελῶν τῆς περυσινῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκαν εἰς τὸν κ. Κωστόπουλον ἀναχωροῦντα εἰς Ἰταλίαν μουσικὰς ὀδηγίας περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γυναικείου προσωπικοῦ.

* *

Ὅτε πέρουσι ἐγράψαμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς μουσικῆς τέχνης τοῦ ἀξιότιμου κ. Stanea-Piano, εὐσπλαγχνὸς τις κυρία παρετήρησεν ἡμῖν ὅτι εἶναι οἰκογενειάρχης. Τὸ μάθημα τοῦτο ἔχοντες κατὰ νοῦν οὐδὲν λέγομεν ἐφέτος περὶ τῆς τέχνης ταύτης, τοῦτο μόνον μετὰ χαρᾶς παρατηροῦντες, ὅτι ἀφοῦ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Φαλήρου πηγαίνει καλὰ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σταγκαπιάνου, ὑπάρχει καὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐλπίς νὰ εὐπλοήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πηδάλιουχοῦμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου.

ΘΕΟΤΟΥΡΜΗΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Δὲν ἠλπίζον νὰ εὐρεθῶ τόσῳ ταχέως εἰς θέσιν νὰ ἀναφέρω ὑμῖν καὶ ἄλλους νεοελληνισμοὺς τῶν φιλομούσων νέων τῶν ἐπαγγελλομένων τοὺς λογίους.

Δύο τοιοῦτοι, ἀδελφοὶ δικηγόροι, παρέχουσιν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ *Βύρωνος* νοστιμότατα πράγματα ὃ μὲν τούτων, ὃ νεώτερος πρόεδρος καὶ αὐτὸς ὡς ὁ τὸν Φόσκολον βιογραφήσας, δημοσιεύει τὸν λόγον ὃν ἐξεφώνησε τῷ 1874 παραλαμβάνων τὴν ἀρχήν.

Μὴ ἀπορήσετε ἀναγινώσκοντες τὰς κατωτέρω περιχοπὰς, διότι ὁ σοφὸς οὗτος κύριος ἄλλοτε (ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐπιθεωρήσει τόμος α. σελ. 184) βιογραφῶν τὸν Σίλβιον Πέλλικον μᾶς εἶπεν, ὅτι τὸ Μιλάνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως! Λοιπὸν ὁ κ. πρόεδρος σήμερον μᾶς πληροφορεῖ ὅτι αἱ ἐστὶναι γεννῶνται κατὰ τὴν ἑλλ. χώραν.

Ὅτι αἱ πολιτικαὶ πρόοδοι εἶναι προϊόντα θεῶν ἐκ μηχανῆς. Ὅτι κατηγορήσαν ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ὡς συρφετὸν βαρβάρων κυλιόμενον καὶ βομβοῦντα περὶ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς πρόεδρον Συλλόγου νὰ λέγῃ τὸν Λούκαρη Λούκερη, καὶ νὰ γράφῃ Ἰδρωτί, κατ'Ἐρωθούμενον, κλ: Ὁ δὲ πρεσβύτερος ἀδελφὸς ἐπικρίνων τὴν *Φροσύνην* τοῦ Βερναρδάκη μᾶς φιλοδωρεῖ τὰ ἐξῆς.

«Ἡ Νάσω πρόσωπον οὐδόλως ὑγιές, μοὶ δίδει ἄλλου εἶδους καὶ διαφόρου γένους εἰκόνα ἰσχυρὰ ἐν τοῖς λόγοις καὶ χαλαρομένη καὶ πίπτουσα ἐντελῶς, ὅταν ἐγγίσῃ εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ ἔργου, πνίγει ἑαυτὴν διὰ τοῦ βράχου τῆς οὐτιδανότητος.»

«Ὁ ποιητὴς ἀφοῦ παρεδάρη μεταξὺ οἰκογενείας καὶ πολιτικῆς ἔρριψε καὶ αὐτὴν εἰς τὴν πατριωτικὴν κονίστραν καὶ τὴν ἔκαμε μασκαρὰν.»

«Τὸ πέμπτον μέρος τοῦ δράματος εἶναι τζόντα.»

«Ἐκ τῶν πέντε μερῶν ἡ τετάρτη εἶναι καλή.»

«Ἡ δόξα τῆς πλαστοουργίας σχολῆς δὲν εἶναι προτέρημα πολὺ μεγαλειότερον τῆς δυνάμεως τοῦ διαφεύγειν τοὺς κινδύνους τῆς ἀπομιμήσεως.»

«Ὡς πρὸς τοὺς δραματικούς κανόνας, ΑΥΤΑΙ χρησιμεύουσι κλ.»

«Οἱ ποιηταὶ ἔχουσιν ἴδιαν καὶ αὐτοτελείαν σχολήν.»

«Προετάξα ἵνα συνωκοιώσω.»

Χαίρετε

Δ. ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Εἶδον τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος γελοιογραφίαν τοῦ νέου Κιγκινάτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοήσω ὁποῖά τινα κατὰ *gréna* καὶ κατὰ *θυμὸν* ἐσχέπτετο ὁ ἀνὴρ. Ἐκάπνιζε μὲν τὸ σιγάρον ἐν τῷ Αἰτωλικῷ παραδείσῳ βεμβάζων, ἀλλὰ τί ἄλλο ἔκαμνε;

Ποιήμα τι ἐκυοφόρει ἢ περὶ τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν τυφλῆς ἀγάπης ἐσυλλογίζετο; Τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπεδηλοῦτο.

Εὐτυχῶς τὸ φύλλον τῆς *Αυτικῆς Ἑλλάδος* ἐλθὼν προχθὲς μᾶς δίδει σαφῆ ἐξήγησιν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀσμοδαίου γράφον τὰ ἐξῆς:

«Ὁ κ. Δεληγεώργης μετὰ τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ἐκδρομὴν του καὶ μετὰ τὰς ἀκριβεῖς καὶ οὐκ ὀλίγας σημειώσεις, ἃς ἐκεῖθεν ἐκομίσαστο, καταγίνεται εἰς μελέτας ἀποκλειστικῶς φιλολογικὰς, ἀποθλεπούσας ἰδίως τὰς σημειώσεις του ἃς ἐκεῖθεν ἐρανίσαστο. Ἐξέρχεται ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας εἰς περίπατον καὶ ἐν γένει διάγει βίαν φιλολόγου.»

Χάρις λοιπὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου μαθάνομεν λεπτομερῶς τὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ Κιγκινάτου ἅτινα ὁ Ἀσμοδαῖος ἠρέκασθη μόνον νὰ ὑποδηλώσῃ ἀμυδρῶς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ